

សេចក្តីជូនដំណឹង

កាលបរិច្ឆេទ ៖ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៦

សាសនាចក្រនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៃពួកម៉ូរ៉ូនថ្មីបង្កើតឡើង

ជូនចំពោះ ៖ ពួកអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចទូទៅ, ពួកចិតសិបនាក់ប្រចាំតំបន់,
ប្រធានស្តេក, ប្រធានបេសកកម្ម និង ប្រធានមណ្ឌល,
ប៊ីស្សុព និង ប្រធានសាខា, សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាស្តេក និង
ក្រុមប្រឹក្សារូប

មកពី ៖ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិបញ្ជីពិភពលោក និង ក្រុមគ្រួសារ (៨០១-២៤០-២១៣៤)

កម្មវត្ថុ ៖ ការងារបម្រើដល់មនុស្សដែលប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា

ឥឡូវនេះ ធនធាននានាដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា មានសម្រាប់
បុគ្គលម្នាក់ៗ ក្រុមគ្រួសារ និង ក្រុមប្រឹក្សារូបមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- « ការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា » ដាក់ចូលនៅក្នុងប្រធានបទដំណឹងល្អ នៅលើ LDS.org (សូមមើល
ឯកសារភ្ជាប់)
- ការបង្រៀនរបស់សាសនាចក្រ (សូមមើលឯកសារភ្ជាប់)
- សំណួរដែលបានសួរជាញឹកញាប់ (សូមមើលឯកសារភ្ជាប់)
- គេហទំព័រ Mormonandgay.lds.org មានជាភាសាអង់គ្លេស
- ធនធានអំពីការងារបម្រើ (ministering.lds.org) មាន ១០ ភាសាសម្រាប់សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សា
រូប និងក្រុមប្រឹក្សាស្តេក តាមរយៈធនធានអ្នកដឹកនាំ និងស្មៀននៅលើ LDS.org។
ធនធានទាំងនេះអាចនឹងត្រូវបានពិនិត្យមើលនៅក្នុងការប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាស្តេក ឬរូប ។

ការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នា

ថ្ងៃទី ២៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៦

ដកស្រង់ចេញមកពីប្រធានបទដំណឹងល្អនៅគេហទំព័រ topics.lds.org៖

ការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នាសំដៅទៅលើការប្រតិព័ទ្ធទៅលើមនុស្សម្នាក់ដែលមានភេទដូចគ្នាខាងសតិអារម្មណ៍ ខាងរូបកាយ ឬខាងផ្លូវភេទ ។ ការដាច់ទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នា គឺពុំដូចគ្នាទេចំពោះមនុស្សគ្រប់រូប ។ មនុស្សខ្លះអាចនឹងមាន អារម្មណ៍ប្រតិព័ទ្ធយ៉ាងខ្លាំងទៅមនុស្សដែលមានភេទដូចគ្នា ខណៈដែលមនុស្សខ្លះទៀតអាចនឹងមានអារម្មណ៍ប្រតិព័ទ្ធទៅលើ មនុស្សទាំងពីរភេទ ។

សាសនាចក្របង្ហាញពីលក្ខណៈខុសគ្នារវាងការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នា និងឥរិយាបថនៃការរួមភេទដូចគ្នា ។ មនុស្សដែល មានការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នា ឬត្រូវបានស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្លើយប្រុស មនុស្សខ្លើយស្រី ឬមនុស្សខ្លើយ អាចចុះ និងរក្សា សេចក្តីសញ្ញាជាមួយព្រះ ហើយចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រដោយពេញលេញ និងដោយសក្តិសម ។ ការស្គាល់ថាជាមនុស្ស ខ្លើយប្រុស មនុស្សខ្លើយស្រី ឬមនុស្សខ្លើយ ឬ មានការប្រតិព័ទ្ធកេរដូចគ្នា គឺពុំមែនជាអំពើបាបនោះទេ ហើយក៏មិនបានហាម ប្រាមមិនឲ្យចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ មានការហៅបម្រើ ឬចូលរួមក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះដែរ ។

ភាពបរិសុទ្ធខាងផ្លូវភេទ គឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយនៃផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់សុភមង្គលរបស់យើង ។ ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវ ភេទ ត្រូវបានរក្សាសម្រាប់បុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលបានរៀបការ និងបានសន្យាថាមានភក្តីភាពចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ទាំងស្រុង ។ ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទរវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលពុំបានរៀបការ ឬរវាងមនុស្សដែលមានភេទដូចគ្នា គឺ ល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យដ៏សំខាន់បំផុតមួយរបស់ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌របស់យើង ហើយវាវាងស្ទុះដល់ការរីកចម្រើន ដ៏អស់កល្បជាដាច់ខាតរបស់យើង ។ មនុស្សដែលមានចេតនាខាងផ្លូវភេទណាមួយដែលល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះហឫទ័យភាព អាចត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយនឹងព្រះតាមរយៈការកែប្រែចិត្ត ។ ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ យើងជំទាស់នឹងឥរិយាបថ អសីលធម៌ ហើយព្យាយាមដើម្បីប្រែក្លាយដូចជាទ្រង់ ។ យើងស្វែងរកការណែនាំមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងជំនួយមកពី ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដែលស្គាល់របៀបជួយដល់យើង នៅពេលយើងត្រូវបានល្អៗ (សូមមើលកូរិនថូសទី ១ ១០:១៣,គ និង ស ៦២:១) ។ ប្រសិនបើយើងចុះចាញ់តាមការល្អៗខាងផ្លូវភេទ ហើយល្មើសនឹងច្បាប់ព្រះហឫទ័យភាព នោះយើងអាចប្រែចិត្ត អាច ត្រូវបានអភិយទោស ហើយចូលរួមនៅក្នុងការរាប់អានពេញលេញក្នុងសាសនាចក្រ ។

យើងអាចនឹងមិនដឹងជាក់លាក់ថាហេតុអ្វីមនុស្សខ្លះមានអារម្មណ៍ប្រតិព័ទ្ធអ្នកដទៃដែលមានភេទដូចគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែចំពោះ មនុស្សខ្លះវាគឺជាភាពពិតដ៏ស្មុគស្មាញមួយ ហើយវាជាចំណែកនៃបទពិសោធន៍មនុស្សលោក ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ទ្រង់ញាណដឹងដ៏ឥតខ្ចោះអំពីឧបសគ្គទាំងអស់ដែលយើងជួបនៅលើផែនដីនេះ ហើយយើងអាចត្រឡប់ទៅរកទ្រង់ សូមការល្ងង់លោមចិត្ត អំណរ ក្តីសង្ឃឹម និងការដឹកនាំ (សូមមើលអាលម៉ា ៧:១១-១២) ។ មិនថាយើងជួបនឹងឧបសគ្គ អ្វីខ្លះក្នុងជីវិតនេះទេ យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាកូនចៅរបស់ព្រះ ដែលសមនឹងទទួលយកនូវសន្តានចិត្តល្អ និងក្តីមេត្តាករុណា ពីគ្នាទៅវិញទៅមក (រ៉ូម ៨:១៦-១៧) ។ នៅពេលយើងបង្កើតបរិយាកាសគាំទ្រគ្នា នោះយើងស្ថាបនាសេចក្តីសប្បុរស និង សេចក្តីអាណិតអាសូរដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយទទួលបានផលប្រយោជន៍មកពីទស្សនវិស័យ និងជំនឿមគ្នារបស់យើង ។

ការបង្រៀនរបស់សាសនាចក្រ

ថ្ងៃទី ២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៦

ដកស្រង់ចេញមកពី mormonandgay.lds.org។

ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅរបស់ទ្រង់គ្រប់រូប

គ្មានអ្វីដែលបង្ហាញពីជម្រើសនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការជួយរបស់ព្រះបានពេញលេញជាងព្រះឆន្ទៈដើម្បីលះបង់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ដើម្បីឲ្យយើង ដែលជាកូនចៅរបស់ទ្រង់ អាចយកឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ហើយទទួលបានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចនោះទេ ។ « ជឿត ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះមិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ » (យ៉ូហាន ៣:១៦) ។ គ្មានអ្វីដែលបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប្រសើរជាងព្រះឆន្ទៈលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ធ្វើឲ្យឆន្ទៈនឹងអំពើបាបរបស់មនុស្សលោក បង់ថ្លៃសង់រាល់ការរងទុក្ខ និងភាពអយុត្តិធម៌ ហើយផ្តាច់ចំណងសេចក្តីស្លាប់របស់មនុស្សទាំងអស់នោះទេ (សូមមើលអាណម៉ា ៧:១១-១៣) ។ « គ្មានអ្នកណាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ធំជាងនេះ គឺដែលអ្នកណានឹងប្តូរជីវិត ជំនួសពួកសម្លាញ់របស់ខ្លួននោះទេ » (យ៉ូហាន ១៥:១៣) ។

នៅក្នុងសុន្ទរកថាសន្តិសិទ្ធិទៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៩ ប្រធាន ខៀវចើរ អេហ្វ អុដដុហ្វ បានពិពណ៌នាអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ៖
« ព្រះមិនបានទតមើលមនុស្សតែសំបកក្រៅនោះទេ ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា ទ្រង់មិនខ្វល់ខ្វាយ ទោះជាយើងរស់នៅក្នុងវិមាទ ឬខ្វម ទោះជាយើងមានរូបរាងសង្ហា ឬមិនស្រស់ស្អាត ទោះបីយើងជាមនុស្សល្បីល្បាញ ឬគ្មានកេរ្តិ៍ល្បាញ ។ ទោះជាយើងគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក៏ ក៏ព្រះស្រឡាញ់យើងអស់ពីព្រះទ័យទ្រង់ដែរ ។ ទោះជាយើងមិនបានល្អឥតខ្ចោះ ក៏ព្រះស្រឡាញ់យើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដែរ ។ ទោះជាយើងមានអារម្មណ៍ថាវង្វេងផ្លូវ ហើយគ្មានត្រិះរិះសំយាម្លាញ់ក្តី ក៏សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះឱបក្រសោបយើងទាំងស្រុងដែរ ។

« ទ្រង់ស្រឡាញ់យើង ដោយសារតែទ្រង់ពោរពេញដោយទំហំនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏បរិសុទ្ធ សុទ្ធសាធ និងពុំអាចពិពណ៌នាបានឡើយ ។ យើងសំខាន់ចំពោះព្រះពុំមែនដោយសារតែប្រវត្តិរបស់យើងនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែយើងគឺជាកូនចៅរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់យើងគ្រប់ៗគ្នា » (« សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ » សន្តិសិទ្ធិទៅ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៩) ។

ព្រះស្រឡាញ់យើងទាំងអស់គ្នា ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់ទាំងអ្នកដែលមានជំនឿផ្សេង និងអ្នកដែលគ្មានជំនឿ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកដែលរងទុក្ខ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកមាន ក៏ដូចជាអ្នកក្រីក្រ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងវប្បធម៌ ទាំងអ្នករៀបការរួច ឬនៅលីវ និងអ្នកដែលមានជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធភាពដូចគ្នា ឬស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្ពើយប្រុស មនុស្សខ្ពើយស្រី ឬមនុស្សខ្ពើយ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់រំពឹងឲ្យយើងធ្វើតាមគំរូទ្រង់ ។

យើងត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យស្រឡាញ់ព្រះ និងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក

« ត្រូវឲ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃឯងឲ្យអស់អំពីចិត្តអស់ពីព្រលឹង ហើយអស់អំពីគំនិតឯង ។ នេះជាបញ្ញត្តិយ៉ាងសំខាន់ទី ១ ។ ហើយបញ្ញត្តិទី ២ ក៏បែបដូចគ្នាគឺថា « ត្រូវឲ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង » (ម៉ាថាយ ២២:៣៧-៣៩) ។

« នេះជាសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ គឺឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ » (យ៉ូហាន ១៥:១២) ។

យើងបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះព្រះ តាមរយៈការរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ (សូមមើល យ៉ូហាន ១៤:១៥) និងតាមរយៈការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក (សូមមើល យ៉ូហាន ១៣:៣៤) ។ ប្រសិនបើជាអ្នកមានសមាជិកគ្រួសារ ឬមិត្តម្នាក់ដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធភាពដូចគ្នា ឬស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្ពើយ សូមស្រឡាញ់ពួកគេ ។ ប្រធាន ហិនរី ប៊ី អាវីង បានសង្កេតឃើញថា

« ប្រសិនបើអ្នកចង់នៅជិតនឹងនរណាម្នាក់ដែលអ្នកស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែអ្នកដែលនៅបែកពីអ្នក នោះអ្នកដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាហើយ ។ អ្នកនឹងរកវិធីមួយ ដើម្បីនិយាយនឹងពួកគេ អ្នកនឹងស្តាប់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងរកឃើញដំណោះស្រាយធ្វើរឿងទាំងឡាយសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ កាលណាវាកើតឡើង កាន់តែញឹកញាប់ ហើយបន្តទៅកាន់តែយូរ នោះចំណងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នឹងមានកាន់តែជ្រាលជ្រៅ ។ ប្រសិនបើពេលវេលាជាច្រើនបានកន្លងផុតទៅ ដោយគ្មានការនិយាយ ការស្តាប់ និងធ្វើអ្វីបន្តិចសោះនោះ នោះចំណងទំនាក់ទំនងនឹងត្រូវទន់ខ្សោយ ។ ព្រះគ្រីស្ទឥតខ្ចោះ ព្រមទាំងមានគ្រប់ព្រះចេស្តា ហើយអ្នក និងខ្ញុំ គឺជាមនុស្សមែងស្តាប់ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះវរបិតារបស់យើង ទ្រង់ស្រឡាញ់យើង ហើយទ្រង់ប្រទានឱកាសដូចគ្នានេះ ដើម្បីឲ្យយើងខិត ទៅកាន់តែជិតនឹងទ្រង់ ក៏ដូចជាមិត្តម្នាក់ដែរ ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើវាតាមរបៀបដែលស្រដៀងគ្នានេះដែរគឺ ៖ ការនិយាយ ការស្តាប់ និងការធ្វើ » (To Draw Closer to God » សន្និសីទទូទៅខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩១) ។

អ្នកបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកចំពោះព្រះតាមរយៈការស្រឡាញ់ និងការបម្រើដល់អ្នកដទៃ ។ ហើយមើលចុះ យើងសុំប្រាប់អ្នកនូវការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានដឹងថា កាលណាអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការបម្រើដល់មនុស្សទូទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្រាន់តែនៅ ក្នុងការបម្រើដល់ព្រះរបស់អ្នកតែប៉ុណ្ណោះ (ម៉ូសាយ ២:១៧) ។

តើការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកមានន័យយ៉ាងណា ? ប្រសិនបើស្រឡាញ់ ត្រូវតែចេះខ្វល់ខ្វាយ ។ ប្រសិនបើស្រឡាញ់ ត្រូវចេះស្តាប់ ។ ប្រសិនបើ ស្រឡាញ់ ត្រូវចេះរាប់រកគ្នា ។ ប្រសិនបើស្រឡាញ់ត្រូវចេះបំផុសគំនិត ។ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាចំណុចខ្លឹមដែលយើងជាមនុស្ស ដ្បិតយើងជាកូនចៅរបស់ ព្រះ ហើយ « ព្រះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ » (យ៉ូហាន ១៤:៨) ។ នៅពេលអាហារយប់ថ្ងៃចុងក្រោយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនថា « គេនឹងដឹងថា អ្នក រាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារសេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក » (យ៉ូហាន ១៣:៣៥) ។

បញ្ញត្តិឲ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក រួមមានទាំងឲ្យស្រឡាញ់អ្នកទាំងឡាយណាដែលពុំយល់ឃើញអំពីពិភពលោកនេះ ដូចជាយើងយល់ឃើញ ។ ដូច ដែលអែលឌើរ ដាល្លិន អេក អូក បានពន្យល់ថា ៖

« ក្នុងទំនាក់ទំនង និងកាលៈទេសៈជាច្រើនក្នុងជីវិត យើងត្រូវតែរស់នៅក្នុងភាពខុសគ្នា។ បើចាំបាច់ ភាពខុសគ្នារបស់យើងទាំងនេះ ពុំគួរបដិសេធ ឬ បោះបង់ចោលនោះទេ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងគួរតែរៀនរស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយអ្នកដទៃ ដែលគ្មានគុណតម្លៃ ឬទទួលយក ការបង្រៀនដែលពួកគេបានមាន។ ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះវរបិតា ដែលយើងដឹងតាមរយៈវិវរណៈនៃការព្យាករ បានដាក់ឲ្យយើងស្ថិតនៅក្នុង ស្ថានភាពជីវិតមែងស្តាប់ ដែលយើងត្រូវរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ រួមមានទាំងការស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្លួនដែលមានវប្បធម៌ និងជំនឿខុស គ្នា ដូចទ្រង់ស្រឡាញ់យើង។ ដូចជាព្យាករក្នុងព្រះគម្ពីរមេរមនម្នាក់បានបង្រៀនថា យើងត្រូវតែឆ្ពោះទៅមុខដោយមាន « សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និង មនុស្សទាំងអស់ » (និវិហូទី ២ ៣១:២០) » (« ការស្រឡាញ់អ្នកដទៃ និង ការរស់នៅជាមួយមនុស្សដែលមានភាពខុសគ្នា » សន្និសីទទូទៅខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៤) ។

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ពុំមែនជាលេសដោះសារអំពើបាបនោះទេ — « ដ្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ ពុំអាចទតមើលអំពើបាប សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចបាន ឡើយ » — ប៉ុន្តែគឺមានសេចក្តីអន្ទះសារចង់អភ័យទោសឲ្យ — « ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបាន អត់ទោស » (គ . និង ស . ១:៣១-៣២) ។ ដូចគ្នានេះដែរ យើងពុំគួរបន្ទាបបទដ្ឋានក្នុងការរស់នៅ និងការការពារបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះនោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឆ្លុះ មើលឃើញឲ្យពេញលេញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នោះយើងត្រូវតែស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដោយបើកចំហ និងទាំងស្រុង ដើម្បីឲ្យមាននរណា ម្នាក់អាចមានអារម្មណ៍ថាត្រូវគេបោះបង់ចោល ឬឯកោ ឬគ្មានក្តីសង្ឃឹមឡើយ ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានការយល់ដឹងដ៏ឥតខ្ចោះអំពីការលំបាកទាំងអស់របស់យើង

« ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងមើលឃើញបែបស្រដៀងដូចជាដោយសារកញ្ចក់ តែនៅវេលានោះ នឹងឃើញមុខទល់នឹងមុខ ឥឡូវនេះខ្ញុំស្គាល់មិនទាន់អស់ តែនៅ វេលានោះ ខ្ញុំនឹងស្គាល់វិញ ដូចជាព្រះទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំដែរ » (កូរិនថូសទី ១ ១៣:១២) ។

ក្នុងនាមជាមនុស្សមែងស្តាប់ ការយល់ដឹងរបស់យើងគឺមានកំណត់ ។ យើងអាចប្រកាសជាមួយនិវិហូថា យើង « ដឹងថាព្រះអង្គទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅ របស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំ មិនយល់ន័យនៃរឿងទាំងអស់នោះទេ » (និវិហូទី ១ ១១:១៧) ។

នៅពេលយើងស្វែងរកចម្លើយ និងការដឹកនាំក្នុងការធ្វើដំណើរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង នោះយើងអាចទុកចិត្តព្រះ និងទុកចិត្តលើព្រះចេស្តានៅក្នុងការពលិកម្ម ឆ្លងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ នៅពេលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើកដាក់មកលើព្រះអង្គទ្រង់នូវអំពើបាបនៃពិភពលោក ទ្រង់ក៏បានភ្ញាក់គ្រប់ការឈឺចាប់ និងការ រងទុក្ខដែលមនុស្សលោកគ្រប់រូបអាចមាន ៖

« ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងទៅដោយរងការឈឺចាប់ និងទុក្ខវេទនា និងការល្អៗគ្រប់បែបយ៉ាងហើយទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីឲ្យបានបំពេញនូវ ពាក្យទាំងឡាយ ដែលបានចែងមកថា ទ្រង់នឹងលើកដាក់លើខ្លួនទ្រង់នូវការឈឺចាប់ និងជំងឺទាំងឡាយរបស់ពិភពលោក » (អាលម៉ា ៧:១១) ។

អារម្មណ៍នៃការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នា ពុំមែនជាអំពើបាបទេ ហើយយើងអាចជ្រើសរើសរបៀបដើម្បីឆ្លើយតបនឹងវា

សាសនាចក្រពុំជំទាស់នឹងបុព្វហេតុនៃការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នានោះទេ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ អែលឌើរ ដាល្លិន អេក អ្នក បានថ្លែងថា ៖

« សាសនាចក្រពុំជំទាស់នឹងបុព្វហេតុនៃការរងឥទ្ធិពល ឬទំនោរពីធម្មជាតិទាំងនេះ រួមមានទាំងអស់អ្នកដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នានោះ ទេ » (ការសម្ភាសជាមួយអែលឌើរ ដាល្លិន អេក អ្នក និងអែលឌើរ លែន ប៊ី រីកមែន ៖ « ការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នា » ក្នុងឆ្នាំ ២០០៦) ។

អារម្មណ៍នៃការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នាពុំមែនជាអំពើបាបទេ ។ អែលឌើរ អិម វ៉ែល បាឡីដ បានថ្លែងថា ៖

« ចូរយើងដឹងឲ្យបានច្បាស់ថា សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រូចក្រោយ ជឿថា < ការជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នាគឺជាភាព ពិតដ៏ស្មុគស្មាញមួយចំពោះមនុស្សជាច្រើន > ។ ការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នាគឺពុំមែនជាអំពើបាបទេ ប៉ុន្តែការមានសកម្មភាពគឺជាអំពើបាប ។ ទោះជាបុគ្គល ម្នាក់ៗពុំជ្រើសរើសមានការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នានេះក្តី ក៏ពួកគេអាចជ្រើសរើសរបៀបដើម្បីឆ្លើយតបវាបានដែរ ។ សាសនាចក្រឈោងទៅជួយកូនចៅរបស់ ព្រះទាំងអស់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការយល់ចិត្តរួមទាំង [អ្នកទាំងឡាយដែលមានការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នា] » (« The Lord Needs You Now! » *Ensign* ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ២៩) ។

ខណៈដែលការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នាគឺពុំមែនជាអំពើបាបក្តី តែវាអាចជាឧបសគ្គមួយ ។ ខណៈដែលមនុស្សម្នាក់ប្រហែលជាមិនបានជ្រើសរើសដើម្បីមាន អារម្មណ៍ទាំងនេះក្តី តែគាត់ ឬនាង អាចតាំងចិត្តដើម្បីរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះ ។ ឪពុកម្តាយនៃកូនដែលមានជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិបត្តិភារកិច្ច ដូចគ្នា ឬស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្លីយ គួរតែជ្រើសរើសដើម្បីស្រឡាញ់ ហើយឱបក្រសោបកូនម្នាក់នោះ ។ ក្នុងនាមជាសហគមន៍នៃសមាជិកសាសនាចក្រ នោះយើងគួរតែជ្រើសរើសបង្កើតជាសហគមន៍មួយដែលមានការស្វាគមន៍ ។

« ហើយទ្រង់អញ្ជើញយើងទាំងអស់គ្នាឲ្យមករកទ្រង់ ហើយទទួលទាននូវសេចក្តីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ពុំបដិសេធអ្នកណាម្នាក់ ដែលមករក ទ្រង់ឡើយ... មនុស្សទាំងអស់ដូចគ្នានៅចំពោះព្រះ » (និវិហ្វទី ២ ២៦:៣៣) ។

មនុស្សដែលរស់នៅតាមគ្រឹះការវិន័យរបស់ព្រះ អាចចូលរួមនៅក្នុងសាសនាចក្រដោយពេញលេញ

« ប្រាកដមែន ខ្ញុំយល់ឃើញថា ព្រះមិនរើសមុខអ្នកណាទេ » (កិច្ចការ ១០:៣៨) ។

ព្រះសន្យាថា ប្រសិនបើយើងគោរពតាមគ្រឹះការវិន័យរបស់ទ្រង់ នោះយើងនឹងមានអំណរដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយទ្រង់នឹងរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ជានិច្ច ។ ច្បាស់ណាស់ មនុស្សដែលមានជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិបត្តិភារកិច្ចដូចគ្នា ឬស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្លីយ អាចធ្វើ និងរក្សាការសន្យាទាំងឡាយចំពោះព្រះ ។ ពួកគេអាចដើរនៅក្នុងពន្លឺរបស់ទ្រង់ ។ ពួកគេអាចចូលរួមនៅក្នុងសាសនាចក្រដោយពេញលេញ ។

« បើសិនជាសមាជិកមានអារម្មណ៍ស្រឡាញ់មនុស្សភេទដូចគ្នា ប៉ុន្តែមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិភារកិច្ចដូចគ្នាណាមួយទេ នោះពួកអ្នកដឹកនាំគួរតែ គាំទ្រ និងលើកទឹកចិត្តពួកគេនៅក្នុងការតាំងចិត្តពួកគេឲ្យរស់នៅតាមច្បាប់ព្រហ្មចារិយភាព និងដើម្បីគ្រប់គ្រងគំនិតមិនសុចរិតនោះ ។ សមាជិកទាំងនេះ អាចទទួលបានការហៅឲ្យបម្រើក្នុងសាសនាចក្រ ។ បើសិនជាពួកគេមានភាពសក្តិសម ហើយមានគុណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់តាមរបៀបផ្សេងៗទៀត នោះ ពួកគេអាចកាន់ប័ណ្ណចូលព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងទទួលពិធីបរិសុទ្ធក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានផងដែរ » (ក្បួនខ្នាតភាគ ២ ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ ចំណុច ២១.៤.៦) ។

ប្រធាន ហ្គារដុន ប៊ី ហ៊ាងគ្លី បានថ្លែងថា ៖

« យើងស្រឡាញ់ពួកគេទុកដូច ជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ ។ ពួកគេអាចមានទំនោរការល្អរុងរឿងជាក់លាក់ ដែលមានអានុភាព ហើយដែលអាចពិបាកនឹង គ្រប់គ្រង ។ មនុស្សភាគច្រើន មានការល្អរុងរឿងប្រភេទនេះ ឬ ប្រភេទនោះ នៅពេលផ្សេងៗគ្នា ។ ប្រសិនបើពួកគេពុំទោរទន់ទៅតាមការល្អរុងរឿងនោះទេ ពួកគេ អាចឈានឆ្ពោះទៅមុខដូចជាសមាជិកដទៃទៀតក្នុងសាសនាចក្រផងដែរ ។ ប្រសិនបើពួកគេល្មើសច្បាប់ព្រហ្មចារិយភាព និងបទដ្ឋានសីលធម៌របស់ សាសនាចក្រ នោះពួកគេស្ថិតនៅក្រោមការដាក់វិន័យរបស់សាសនាចក្រ ដូចជាអ្នកដទៃដែរ » (What Are People Asking about Us ? » សន្និសីទទូទៅ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤) ។

មិនថាមនុស្សម្នាក់នោះមានស្ថានភាពយ៉ាងណាទេ គាត់ ឬនាង អាចរួមចំណែកចំពោះបុព្វហេតុរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ហើយអាចរំពឹងទុក ថា ភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ ឬនាងនឹងនាំមកនូវពរជ័យដូចគ្នា ទាំងនៅទីនេះ និងនៅពេលខាងមុខ ដែលព្រះបានសន្យាដល់មនុស្សណាដែលមានភាព ស្មោះត្រង់ស្រដៀងគ្នានេះ ។ អែលឌើរ ឌី ថត គ្រីស្ទហ្វីសិន បានសង្កេតមើលថា ៖

« មនុស្សគ្រប់រូបមានអំណោយទាន មនុស្សគ្រប់រូបមានទេពកោសល្យ មនុស្សគ្រប់រូបអាចរួមចំណែកដើម្បីបើកបង្ហាញអំពីផែនការរបស់ព្រះនៅក្នុង ជំនាន់នីមួយៗ ។ មានអ្វីជាច្រើនដែលល្អ ហើយសំខាន់- ទោះពេលខ្លះអ្វីៗទាំងអស់នោះចាំបាច់ក្នុងពេលនេះក្តី-ក៏យ៉ាងហោចណាស់វាអាចសម្រេច បានទោះក្នុងស្ថានភាពមិនសូវល្អក្តី ។ ដូច្នេះបងប្អូនជាច្រើនកំពុងខំអស់ពីសមត្ថភាពហើយ ។ ហើយនៅពេលអ្នកកែបន្តកងផ្លូវនៃជីវិតរមែងស្លាប់ដោយ

ក្រោយការឡើងការពារផែនការរបស់ព្រះ ដើម្បីតម្កើងកូនចៅទ្រង់ នោះយើងទាំងអស់គ្នាត្រៀមខ្លួនដើម្បីគាំទ្រ ។ យើងសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ដោយមាន ទំនុកចិត្តថា ដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានធ្វើទុកជាមុន ហើយនៅទីបញ្ចប់នឹងសងនូវការខ្វះខាត និងការបាត់បង់ទាំងអស់ ដល់អ្នកដែលបែរទៅរក ទ្រង់ ។ គ្មាននរណាម្នាក់ ត្រូវបានកំណត់វាសនាមកឲ្យទទួលបានជាង អ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះវរបិតាមានសម្រាប់កូនចៅរបស់ទ្រង់នោះទេ » (« Why Marriage, Why Family, » សន្និសីទទូទៅ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៥) ។

ច្បាប់ព្រហ្មចារិយភាពអនុវត្តចំពោះកូនចៅរបស់ព្រះគ្រប់រូប

ភាពបរិសុទ្ធខាងផ្លូវភេទ គឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយនៃផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់សុភមង្គលរបស់យើង ។ គណៈប្រធានទីមួយ និង ក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ បានប្រកាសថា ៖

« ព្រះបញ្ញត្តិទីមួយដែលព្រះបានប្រទានដល់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ទាក់ទងទៅនឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេសម្រាប់ភាពជាឪពុកម្តាយ ក្នុងនាមជាស្វាមី និងភរិយា ។ យើងសូមប្រកាសថា ព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះសម្រាប់ឲ្យកូនចៅរបស់ទ្រង់បង្កើតកូនឲ្យចម្រើនជាច្រើនឡើង ឲ្យមានពាសពេញលើផែនដីនេះនៅ តែឲ្យប្រតិបត្តិនៅឡើយ ។ យើងក៏សូមប្រកាសផងដែរថា អំណាចដ៏ពិសិដ្ឋនៃការបង្កើតជីវិត គឺត្រូវបានប្រើរវាងបុរស និងស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ស្របច្បាប់ ជាស្វាមីភរិយាប៉ុណ្ណោះ » (« ក្រុមគ្រួសារ ៖ ការប្រកាសដល់ពិភពលោក ») ។

ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទរវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលពុំបានរៀបការ ឬរវាងមនុស្សដែលមានភេទដូចគ្នា គឺជាអំពើបាប ហើយល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យដ៏ សំខាន់បំផុតមួយរបស់ព្រះវរបិតាយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយវាវាងស្ទុះដល់ការរីកចម្រើនដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង ។

« ច្បាប់ព្រហ្មចារិយភាពរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាបម្រាមចំពោះទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទ នៅក្រៅចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់ ហើយជាកត្តិភាពនៅក្នុង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទ គឺប្រើបានសម្រាប់តែរវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្រប និងពេញច្បាប់ ជាប្តីប្រពន្ធ ប៉ុណ្ណោះ ។ អំពើកំផិត អំពើបាបខាងកាមគុណ ទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទដូចគ្នា និងការប្រព្រឹត្តមិនបរិសុទ្ធ ផ្ទុយពីលក្ខណៈធម្មជាតិ ហើយមិនស្អាតស្អំដទៃទៀត ទាំងអស់ គឺជាអំពើបាប » (ក្បួនខ្នាតភាគ ២ ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ ចំណុច ២១.៤-៥) ។

មនុស្សដែលមានចេតនាខាងផ្លូវភេទណាមួយដែលល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យនៃព្រហ្មចារិយភាព អាចត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយនឹងព្រះតាមរយៈការកែប្រែចិត្ត ។

« កុំឲ្យផិតគ្នាឲ្យសោះ ហើយអ្នកណាដែលផិតគ្នា ហើយមិនប្រែចិត្តទេ នោះនឹងត្រូវបណ្តេញចេញ ។ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលផិតគ្នា ហើយប្រែចិត្តដោយអស់អំពី ចិត្ត ហើយបោះបង់ចោលអំពើនោះ ហើយមិនប្រព្រឹត្តទៀតទេ នោះអ្នកត្រូវអភ័យទោសឲ្យ » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៤២:២៤-២៥) ។

សំណួរដែលគេចោទសួរញឹកញាប់

ថ្ងៃទី ២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦

ដកស្រង់ចេញមកពី mormonandgay.lds.org។

ហេតុអ្វីក៏ប្រើពាក្យ « ការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា » ដូច្នោះ ? ហេតុអ្វីក៏មិននិយាយថា « ខ្មើយ » ទៅបានហើយ ?

ការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា (ប.ភ.ដ) សំដៅទៅលើការប្រតិព័ទ្ធទៅលើមនុស្សម្នាក់ដែលមានភេទដូចគ្នាខាងសតិអារម្មណ៍ ខាងរូបកាយ ខាងមនោសញ្ចេតនា ឬខាងផ្លូវភេទ ។ ប្រសិនបើអ្នកមានការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា អ្នកអាច ឬមិនអាចជ្រើសរើសប្រើពាក្យដាក់លាក់មួយ នៃចេតនាខាងផ្លូវភេទដើម្បីពិពណ៌នាអំពីខ្លួនអ្នក ។ មិនថាដោយរបៀបណាទេ ការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា គឺជាពាក្យបច្ចេកទេសមួយ ដែល ពិពណ៌នាអំពីការជាប់ទាក់ទងនឹងរឿងនោះដោយពុំប្រើពាក្យដាក់លាក់ណាមួយឡើយ ។ គេហទំព័រនេះ ប្រើពាក្យនេះដើម្បីដាក់បញ្ចូល ក្រុមមនុស្សដែលពុំពេញចិត្តនឹងការប្រើពាក្យដាក់លាក់ណាមួយ ប៉ុន្តែពុំមែនបដិសេធចោលនូវវត្តមានអត្តសញ្ញាណមនុស្សខ្មើយប្រស មនុស្សខ្មើយស្រី ឬខ្មើយនោះទេ ។

ហេតុអ្វីក៏គេហទំព័រនេះមិនពិភាក្សាអំពីបញ្ហាការមិនពេញចិត្តនឹងភេទ ឬបញ្ហាការកាត់ប្តូរភេទ ?

គោលការណ៍ទូទៅជាច្រើនបានចែកចាយនៅលើគេហទំព័រនេះ (ឧទាហរណ៍ សារៈសំខាន់នៃការរាប់រក និងសណ្តានចិត្តល្អ) អនុវត្ត ចំពោះពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការមិនពេញចិត្តនឹងភេទ ឬស្គាល់ថាជាអ្នកកាត់ប្តូរភេទ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ដោយ ការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា និងការមិនពេញចិត្តនឹងភេទ គឺមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ ។ ឧទាហរណ៍ មនុស្សដែលជាប់ទាក់ទង នឹងការមិនពេញចិត្តនឹងភេទ អាចមាន ឬមិនអាចមានការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នាទេ ហើយភាគច្រើនមនុស្សដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការ ប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នាគ្មានបំណងប្រាថ្នាដើម្បីផ្លាស់ប្តូរភេទរបស់ពួកគេឡើយ ។ នៅក្នុងទស្សនវិស័យខាងចិត្តសាស្ត្រ និងខាងនីតិប្រតិបត្តិ ទស្សនៈទាំងពីរនេះគឺខុសគ្នា ។

តើអ្នកកំពុងសួរខ្លួនឯងថា អ្នកជាមនុស្សខ្មើយឬ ?

ប្រសិនបើអ្នកកំពុងសួរខ្លួនឯងថា តើអ្នកជាមនុស្សខ្មើយឬ នោះអ្នកប្រហែលជាមានជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា ហើយកំពុង តែងឿងឆ្ងល់ថាតើត្រូវបកស្រាយអំពីអារម្មណ៍ទាំងនេះដោយរបៀបណា ។ បំណងប្រាថ្នាខាងផ្លូវភេទគឺស្មុគស្មាញ ហើយរងឥទ្ធិពល ដោយកត្តាជាច្រើន ។ ខណៈដែលការប្រតិព័ទ្ធខាងមនោសញ្ចេតនា ខាងសតិអារម្មណ៍ ឬខាងផ្លូវភេទ អាចបង្ហាញសញ្ញានៃការមាន ចេតនាខាងផ្លូវភេទ នោះអ្នកមិនគួរសន្មត់ដោយស្វ័យប្រវត្តិថាមាននោះទេ ។ បំណងប្រាថ្នាខាងផ្លូវភេទ អាចប្រែប្រួល ហើយផ្លាស់ប្តូរ ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងមានចម្ងល់ អ្នកមិនគួរមានអារម្មណ៍រងសម្ពាធ ឬប្រញាប់ឈានទៅដល់ការសន្និដ្ឋានអំពីភេទរបស់អ្នកទេ ។

ពាក្យជាច្រើនមានន័យផ្សេងៗទៅតាមមនុស្សខុសៗគ្នា ហើយនិយមន័យនៃពាក្យមួយអាចផ្លាស់ប្តូរពេញមួយជីវិតរបស់យើង ។ តើពាក្យ មនុស្សខ្មើយ មានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក ? តើវាជាអារម្មណ៍មួយឬ ? តើវាជាអត្តសញ្ញាណមួយឬ ? តើវាជាបែបផែនជីវិតមួយឬ ? ការ ប្រើប្រាស់ពាក្យ មនុស្សខ្មើយ បានផ្លាស់ប្តូរនៅពេលសង្គម និងវប្បធម៌ផ្លាស់ប្តូរ ។ ការស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្មើយ អាចមានន័យថា អ្នកជាប់ ទាក់ទងនឹងការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នា ប៉ុន្តែមិនជ្រើសរើសធ្វើតាមអារម្មណ៍ទាំងនេះទេ ។ ឬប្រហែលជាពាក្យនេះពិពណ៌នាអំពីរបៀបដែល អ្នកបង្ហាញពីខ្លួនអ្នកខាងសតិអារម្មណ៍ ខាងរូបកាយ ខាងផ្លូវភេទ ឬខាងនយោបាយ ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងតែងឿងឆ្ងល់ថានរណាម្នាក់ចង់ មានន័យយ៉ាងណា នៅពេលពួកគេនិយាយថា « ខ្ញុំជាមនុស្សខ្មើយ » នោះ ចូរសួរពួកគេ ។

តើខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់គេឬ ?

សម្រាប់មនុស្សមួយចំនួន ការរក្សាអារម្មណ៍នៃការប្រតិព័ទ្ធកេងដូចគ្នាទុកជាសម្ងាត់ អាចមកពីមានការខ្មាសអៀន ឬការសន្ទនាអវិជ្ជមាន នៅខាងក្នុងខ្លួន ។ ការចែកចាយអារម្មណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ដែលទុកចិត្ត អាចនឹងដោះខ្លួនឲ្យមានសេរីភាព ហើយមានការ

ព្យាបាល ។ ទោះជាយ៉ាងណា មនុស្សមួយចំនួនចង់រង់ចាំឲ្យយូរ ឬយ៉ាងហោចណាស់កំណត់ចំនួនមនុស្សដែលពួកគេប្រាប់ពីអារម្មណ៍ទាំងឡាយ ដូច្នោះ ការសម្រេចចិត្តនេះមិនគួរផ្អែកទៅលើទំនោរសម្ព័ន្ធដើម្បី « ប្រកាស » ជាសាធារណៈ ឬប្រាប់គេឲ្យស្គាល់ថាជាមនុស្សខ្លីយដោយលើកចំហនោះទេ ។ ប្រសិនបើអ្នកសម្រេចចិត្តថាចង់ប្រាប់គេពីអារម្មណ៍ប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា សូមពិចារណាដោយការអធិស្ឋានអំពីមនុស្សដែលអ្នកចង់ប្រាប់រឿងនេះ និងរបៀប ដើម្បីចែកចាយទិដ្ឋភាពនៃបទពិសោធន៍ជីវិតរមែងស្លាប់របស់អ្នកនេះ ។

ប្រសិនបើអ្នកសម្រេចចិត្តថាចង់ចែកចាយបទពិសោធន៍របស់អ្នកអំពីអារម្មណ៍នៃការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា ឬប្រាប់ដោយលើកចំហខ្លួនជាមនុស្សខ្លីយ នោះ អ្នកគួរតែទទួលបាននូវការទ្រទ្រង់ និងការរាប់អានដោយសណ្ឋានចិត្តល្អ និងការគោរព ទាំងនៅក្នុងផ្ទះ និងនៅព្រះវិហារ ។ យើងទាំងអស់គ្នាចាំបាច់ត្រូវ មានការអត់ធ្មត់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក នៅពេលយើងដឹងអំពីរឿងទាំងនេះ ។

ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រ យើងទាំងអស់គ្នាមានការទទួលខុសត្រូវមួយដើម្បីបង្កើតនូវបរិយាកាសមួយដែលមានការទ្រទ្រង់ និងមាន សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះបងប្អូនប្រុសស្រីទាំងអស់របស់យើង ។ បណ្តាញនៃការទ្រទ្រង់គ្នាមួយបែបនេះ ធ្វើឲ្យមានការងាយស្រួលកាន់តែច្រើនឡើង នៅក្នុងការរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ហើយស្វែងរកព្រះវិញ្ញាណ ខណៈដែលកំពុងឆ្លងកាត់ទិដ្ឋភាពនានានៃជីវិតរមែងស្លាប់នេះ ។

តើខ្ញុំអាចនិយាយទៅកាន់ឪពុកម្តាយ ឬប្តីស្ស្សព្រី អំពីការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នាដោយរបៀបណា ?

ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអាចនិយាយនឹងឪពុក ឬម្តាយ សមាជិកគ្រួសារផ្សេងទៀត ឬអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រម្នាក់បាន ចូរពិចារណាចែកចាយអំពី អារម្មណ៍របស់អ្នកជាមួយនឹងពួកគេ ។ សូមជួយពួកគេយល់អំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងឆ្លងកាត់ ដើម្បីពួកគេអាចបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និងគាំទ្រ ។ ប្រសិនបើ ពួកគេពុំយល់អំពីបទពិសោធន៍នេះទេ ចូរសូមពួកគេឲ្យអានអត្ថបទនៅលើគេហទំព័រនេះ ។ រឿងនេះអាចនឹងពុំមែនជាការសន្ទនាដឹងងាយស្រួលដើម្បីចាប់ ផ្តើមនោះទេ ប៉ុន្តែវាសំខាន់ដើម្បីធ្វើឲ្យមានការសន្ទនាមួយកើតឡើង ។ ចូរមានចិត្តអត់ធ្មត់នឹងមនុស្សនៅជុំវិញអ្នក ហើយចង់ចាំថាអ្នកទាំងអស់គ្នាកំពុងរៀន ជាមួយគ្នា ។ ប្រសិនបើមនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់ពិបាកយល់ ឬពិបាកជួយគាំទ្រ នោះពួកគេអាចនឹងត្រូវការជំនួយរបស់អ្នក ។ ចូរប្រព្រឹត្តនឹងឪពុកម្តាយ និងអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នកដោយសន្តានចិត្តល្អ និងការគោរពដូចគ្នា ដូចដែលអ្នកសង្ឃឹមចង់ឲ្យពួកគេធ្វើចំពោះអ្នកដែរនោះ ។ គេហទំព័រនេះ ត្រូវបានរៀបចំ ឡើងដើម្បីជួយមនុស្សគ្រប់គ្នាឲ្យយល់អំពីការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នាកាន់តែល្អប្រសើរតាមទស្សនវិស័យខាងដំណឹងល្អ ។

ប្រសិនបើខ្ញុំស្មោះត្រង់ល្មមគ្រប់គ្រាន់ តើការប្រតិព័ទ្ធរបស់ខ្ញុំបែបនេះនឹងរលាយបាត់អស់ទៅដែរឬទេ ?

ប្រពលភាពនៃការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នានេះ គឺពុំរស់វែងតាមរយៈភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកបាននោះទេ ។ មនុស្សជាច្រើនអធិស្ឋានអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ហើយធ្វើ អ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេអាចធ្វើបានដើម្បីមានការគោរពប្រតិបត្តិ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែមានការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា ។ ការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា គឺកើតឡើងតាម លំដាប់ផ្សេងៗនៃប្រពលភាព ហើយមិនដូចគ្នាចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបនោះទេ ។ មនុស្សមួយចំនួនមានការប្រតិព័ទ្ធមនុស្សទាំងពីរភេទ ហើយមនុស្សផ្សេង ទៀតមានការប្រតិព័ទ្ធមនុស្សភេទដូចគ្នាយ៉ាងខ្លាំង ។ ចំពោះមនុស្សខ្លះ អារម្មណ៍នៃការប្រតិព័ទ្ធកេទដូចគ្នា ឬយ៉ាងហោចណាស់ប្រពលភាពនៃអារម្មណ៍ ទាំងនេះ អាចនឹងរលាយបាត់ទៅក្នុងមួយរយៈពេល ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការប្រតិព័ទ្ធនេះពុំគួររំពឹងទុក ឬតម្រូវឲ្យចេញជាលទ្ធផល មួយមកពីសំណាក់ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកដឹកនាំឡើយ ។

ប្រពលភាពនៃការប្រតិព័ទ្ធរបស់អ្នកអាចនឹងមិនស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក តែទោះជាយ៉ាងណា អ្នកអាចជ្រើសរើសរបៀបដើម្បីឆ្លើយតបនឹងវា បាន ។ សូមទូលសួរចំពោះព្រះអម្ចាស់ថាតើអ្នកអាចរៀនអ្វីខ្លះមកពីបទពិសោធន៍នេះ ហើយថាតើបទពិសោធន៍នេះអាចក្លាយទៅជាកម្លាំងមួយដើម្បីអ្នក អាចផ្តោតសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកទៅលើលទ្ធផលដែលអ្នកអាចគ្រប់គ្រងបានតាមរបៀបណា ។ ការបង្វែរជីវិតរបស់អ្នកទៅរកព្រះ គឺជាសកម្មភាពនៃសេចក្តី ជំនឿដ៏សំខាន់មួយ ដែលនាំមកនូវពរជ័យដ៏មហិមាពេលឥឡូវនេះ និងជាពរជ័យកាន់តែមហិមានៅក្នុងបរលោកនាយ ។

តើសាសនាចក្រនឹងកែប្រែគោលលទ្ធិរបស់ខ្លួន ហើយអនុម័តឲ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នាដែរទេ ?

ផ្នែកសំខាន់ចំពោះផែនការរបស់ព្រះ គោលលទ្ធិនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ គឺជាការបង្រៀនដ៏សំខាន់មួយរបស់សាសនាចក្រនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ហើយវានឹងមិនផ្លាស់ប្តូរឡើយ ៖

« ជាគោលការណ៍មួយខាងគោលលទ្ធិ ផ្អែកទៅលើព្រះគម្ពីរ សាសនាចក្របញ្ជាក់ថា អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងបុរស និងស្ត្រី គឺមានសារៈសំខាន់ចំពោះផែនការ របស់អង្គបង្កបង្កើត សម្រាប់ជោគវាសនាដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃកូនចៅរបស់ទ្រង់ ។

« ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទ គឺប្រើបានសម្រាប់តែរវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្រប និងពេញច្បាប់ ក្នុងនាមជាប្តីប្រពន្ធ ប៉ុណ្ណោះ ។ ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទដទៃទៀត រួមមានទាំងទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទរវាងមនុស្សដែលមានភេទដូចគ្នា គឺជាអំពើបាប ហើយបំផ្លាញចោលនូវ ស្ថាប័នគ្រួសារដែលបានបង្កើតឡើងដ៏ទេវភាព ។ ដូច្នោះសាសនាចក្របញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ថា ជាសម្ព័ន្ធភាពស្របច្បាប់ និងពេញ ច្បាប់រវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ » (ក្បួនខ្នាតភាគ ២ ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ ចំណុច ២១.៤.១០) ។